

Mál nr. 2/2002

M

og

**Vátryggingafélagið (V) v/slysátryggingar launþega
og frjálsrar ábyrgðartryggingar (F) v/ slyss.**

Slys þegar plastflaska sprakk þ. 26.4. 2000

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 7.1.2002. ásamt fylgiskjöllum 1-7
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna nr. 1126/01
3. Lögreglu/Tjónaskýrsla dags.
4. Bréf V dags. 17.1.2002.
5. Tölvupóstur frá starfsmanni F dags. 4.1.2001.

Málsatvik.

M slasaðist þegar plastflaska áfyllt þurrís og vatni sprakk. Vitnum og aðila ber saman um það að M hafi ásamt vinnufélaga sínum sett þurrís sem þeir fengu um borði í flugvél í skál og síðan blandað vatni saman við þannig að þykk reykgufa myndaðist síðan hafi þeir mulið nokkra mola af þurrísnum ofan í hálfis liters plastflösku og látið renna vatn ofan í og sett tappa á flöskuna og skrúfað hann fastan og settu hana síðan frá sér þar sem þeir M og vinnufélagi hans töldu að flaskan mundi springa en hún hafi þanist út án þess að springa og því hafi M hrist flöskuna og þá hafi flaskan sprungið og slysið orðið. M orðaði það þannig að hann og vinnufélagi hans hafi í umrætt sinn farið að leika sér með ísinn og segir M að þeir hafi fyrst sett ís ofan í plastflösku og sett hana við útidyr og tappinn hafi skotist af þeirri flösku og flaskan þeyst um eins og þegar lofti sé hleypt úr blöðru og segir M að öllum hafi þótt það fyndið þegar flaskan þeyttist um með þessum hætti. M segir að þeir félagarnir hafi því ákveðið að endurtaka leikinn og hafi hann nokkru eftir að þeir settu þurrísinn og vatnið í flöskuna tekið hana upp og þá hafi hún sprungið með þeim afleiðingum að hann slasaðist. Vinnufélagi M segir að í umrætt sinn hafi M hrist flöskuna og hent henni upp í loftið með snúningi og síðan gripið hana og segir vinnufélaginn að hann hafi ítrekað beðið M að láta flöskuna frá sér og segir að M hafi einmitt verið að gera það þegar hún sprakk. Haft er eftir verkstjóra í ræstingardeild að engin sérstök fræðsla um efnið hefði farið fram fyrir starfsmenn ræstideildar um þurrís enda meðhöndlun hans ekki á verksviði deildarinnar. Skv. mati Vinnueftirlits ríkisins má rekja orsakir slyssins til áhættusamrar hegðunar M og vinnufélaga hans. Á umbúðum utan af þurrís sem var í ruslafötu á vettvangi og samstarfsskona M sagði að hefði verið umbúðir utan um efnið sem notað var í umrætt sinn kemur m.a. fram ritað á ensku að efnið skuli ekki setja í loftþéttar umbúðir og mynd er á umbúðunum sem sýnir sprengihættu.

M krefst bóta og segir í bréfi lögmanns hans að M hafi með engu móti mátt gera sér grein fyrir þeim hættueiginleikum efnisins sem leiddu til slyssins á það er bent að engar leiðbeiningar séu á íslensku á umbúðum þurríssins auk heldur hafi tveir verkstjórar F verið á staðnum og ekki varað við neinni hættu og telur lögmaður M að F beri fébótaábyrgð á þeim skaða sem M hafi orðið fyrir.

V hafnar bótaskyldu hvort heldur úr slysátryggingu launþega eða ábyrgðartryggingu atvinnurekstrar. V segir að M hafi með háttsemi sinni fyrirgert rétti sínum til vátryggingabóta og hafi þær athafnir sem leiddu til slyssins með engu móti tengst starfsskyldum M. Þá vísar V

til 3. mgr.22.gr. l. nr. 117/1993 um almannatryggingar og telur auk heldur að um stórkostlegt gáleysi M hafi verið að ræða. V telur að slysið verði ekki rakið til saknæmrar háttsemi annarra starfsmanna F eða ófullnægjandi verkstjórnar eða annarra atvika sem leitt geti til skaðabótaskyldu.

Álit.

Í umrætt sinn voru M og vinnufélagi hans að leika sér með hættulegt efni og mátti M vera ljóst áður en slysið varð að efnið gat verið hættulegt. Umbúðir utan um efnið voru með varúðarmerkingum og þó texti hafi verið á ensku þá leyndi sér ekki miðað við myndmerkingar á umbúðum að hætta gæti verið af sprengingu við það að setja efnið í loftþéttar umbúðir. M var eða mátti því vera ljóst að efnið hafði að geyma þá hættueiginleika sem að leiddi til umrædds slyss. Þá liggur fyrir að M og vinnufélagi hans höfðu áður leikið sama leikinn með aðra plastflösku og mátti M miðað við lýsingu hans sjálfs á því hvað þá gerðist gera ráð fyrir að flaskan gæti sprungið þegar henni væri lokað. Slys M verður ekki með einum eða neinum hætti tengt vinnu hans og miðað við það sem að ofan greinir þá er talið að í umrætt sinn hafi M sýnt af sér slíkt gáleysi að hann eigi ekki rétt á þeim tryggingabótum sem hér ræðir um vegna slyssins.

Niðurstaða.

M á hvorki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega né ábyrgðartryggingu F hjá V.

Reykjavík 5.2.2002.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.